

RAFAEL BIGORRA i RIUS

L'antic Casino, una joia malmesa

En la intervenció que va fer el senyor Antoni Moragas en l'acte de presentació del Centre d'Estudis Argentonins Jaume Clavell, va insinuar el prestigi que s'hauria sumat als molts que té la vila si s'haguessin conservat les realitzacions que havia aportat l'arquitecte Puig i Cadafalch i que, per moltes raons, s'havien malmès. Esmentava uns jardins que ell havia dissenyat, on hi

per "un mataronés", amb data de 14 de maig de 1966, aparegué un article explicant el fet. Sembla que aquest "mataronés" va ser el meu admirat amic Joan Torras Bachs. La gent benestant partidària de l'enderroc considerarà que els autors d'aquest escrit eren una colla d'endarrerits mentals.

Caldria considerar el fet en les coordenades de temps (1966) i situació política. Quant a aquesta, cal fer notar que el senyor Puig i

taules de marbre dels nostres entranyables cafès. Que ja no calia planxar les camises, que s'organitzaven expedicions a Andorra per comprar plats i olles de "plexi glass". Contagiats per aquesta febre, la burgesia considerarà que el Casino era una baluerna d'altres temps, que si bé les seves festes havien fet parlar a tota la comarca, ara era un cadàver que, a més, s'havia convertit en un niu de rates. Per estar a la "page" caldria fer una piscina on s'hi pogués refrescar el bé de Déu de jovent. Prèvia defenestració de la Junta antiga, la nova, presidida pel "financer" Enrique (no Enric) Negre començà l'operació d'enderrocament de l'obra del senyor Puig i Cadafalch i a continuació s'erigí el nou edifici que, ben mirat, és una obra polifuncional que tant pot servir de centre recreatiu com estació de proveïment de gasolina o com a club d'"alterne".

Remarquem que no sempre ha existit la sensibilitat de conservar els llegats de temps passats. Encara avui hi ha restes de cenobis cistercencs que serveixen de magatzems de palla i userda. Considerem que aquells assenyats membres de la Junta del Casino potser no sabien la importància de l'obra de l'esmentat arquitecte i no és que fossin uns ignorants, perquè eren savis en altres facetes i no era precis tenir un cervell enciclopèdic per ser soci de l'entitat.

I el que no s'ho vulgui creure que ho vagi a veure i tot això és tant veritat com que el conte s'ha acabat.

han edificat un reguitzell de cases. En aquest nomenclàtor desolador caldria afegir-hi l'enderrocament de l'antic edifici del Casino dels estuejants, ubicat a la plaça Ballot.

L'obra estava inspirada en les característiques d'un "caserio" del País Basc. No tinc la certesa documental que fos obra del senyor Puig, però fonts per a mi ben informades asseveren la seva autoria. Un sector de nostàlgics trameteren un escrit a l'Ajuntament de la vila informant de l'atzagaïada que s'anava a perpetrar. El consistori es va plegar de braços. També en la revista *Destino*, i firmada

Cadafalch va ésser l'últim president de la Mancomunitat, successor, per tant, de Prat de la Ribera. Així doncs, en l'orfeó dels homes de l'Imperi era una veu que, més aviat, desafinava i que, com més es pogués esborrar la seva obra, més es reforçaria la unitat de la "pàtria immortal". Cal considerar que la classe burgesa, que era majoritària en el repertori social del Casino, encara estava digerint els copiosos beneficis de la postguerra. Pensem que tot el panorama estava trasbalsat pels invents que venien de l'estranger. Fou el temps que la fòrmica substituï les